

Nemi detranzíciók aránya az Egyesült Királyság nemzeti egészségügyi klinikáján (2016-2017)

*Skye Davies, Stephen McIntyre, Craig Rypma
Charing Cross Gender Identity Clinic, Tavistock and Portman NHS Foundation Trust*

Háttér

A detranzicionálás arra a folyamatra utal, amelynek során a nemi tranzíció áttesett személyek később a születéskor hozzárendelt nemüként jelennek meg vagy folytatják a tranzíció egy másik transznemű identitást önazonosan. A tranzíció és az újra tranzíció változást is jelenthet személyazonosságban, szociális megjelenésben, jogi dokumentációban vagy fizikai beavatkozásokban. **A legtöbb korábbi tanulmány azt mutatja, hogy nagyon alacsony detranzíciós arány.** Néhány ember, aki nem tér vissza biológiai neméhez később még mindig megbánhatja a tranzíciót. Ennek a tanulmánynak az volt a célja, hogy megvizsgálja a kezelési eredményeket az Egyesült Királyság Nemzeti Egészségügyi Szolgálat (NHS) felnőtt nemi identitás klinikán, megvizsgálva detranzicionáltak arányát és okait.

Módszertan

A 2016. augusztus 1. és 2017. augusztus 1. között készített betegértékelési jelentéseket elektronikusan beszkeneltük a detranzícióra vagy annak megbánására vonatkozó jelentéseket kerestük ki. A keresés során előkerült jelentéseket egy tanulmány vizsgálta felül. A szerzők arra az eredményre jutottak, hogy bizonyítékokat találtak arra vonatkozóan, hogy a betegek detranzicionáltak, vagy megbánták a tranzíciót. A kivonatolt jelentés tartalmazta a betegek életkorát, nemi identitását, születéskor hozzárendelt nemét és detranzíciójuk leírását.

Eredmények és következtetések

A 3398 beteg közül, akiknek tranzíció megkezdése erre az időszakra esett, 16 fő (0,47%) fejezte ki az átmenettel kapcsolatos megbánását vagy elbizonytalanodását. Ebből a 16 betegből egy beteg megbánta, de nem fontolgatta a detranzíciót, ketten fejezték ki megbánásukat, és fontolgatták, hogy abahagyják a tranzíciót, hárman abahagyták, tízen pedig átmenetileg függesztették fel a tranzíciót. A betegek megbánási okai között szerepeltek a **szociális tényezők**, a **testi szövődmények** megjelenése, valamint a nemi identitásukkal kapcsolatos bizonytalanságuk. A 16 fő 11 transz nőből, két transz férfiból, két cisz férfiból és egy születéskor férfiként kijelölt személyből álltak, akik nemi identitásuk „transz” volt.

A tanulmány eredményei összhangban vannak a korábbi kutatásokkal, amelyek alacsony detranzíciós arányt mutattak. A detranzíciót leggyakrabban szociális nehézségek, nem pedig a nemi identitás változásai vagy a fizikai komplikációk váltották ki, és ezek közül is legtöbb gyakran csak átmeneti felfüggesztése volt a tranzíciónak. Csak három beteg döntött a végleges detranzicionálás mellett. Ennek a tanulmánynak az erősségei közé tartozik, hogy egy elektronikus kereséssel, szűréssel kiválogatott adathalmazon alapul. A tanulmány korlátai közé tartozik, hogy csak pillanat képet ad detranzíció jelenlegi mértékéről és figyelembe kell venni, hogy esetleg sokan nem tárták fel detranzíció tényét kutatásban. Ezek az eredmények arra utalnak, hogy a klinikán jelenleg alkalmazott gyakorlatokban nagyon alacsony a detranzicionáltak és a tranzíciót megbánók aránya. A nemi identitású klinikákon végzett jövőbeni tanulmányok olyan tényezőket vizsgálhatnak, amelyek előre jelzik detranzíciót a betegek nagyobb mintájában.